

J O A N N E S
K O M A R N I C K I,
P R A E P O S I T U S C A T H E D R A L I S I N F U L A T U S
E T S E D E V A C A N T E D I O C E S E O S P R E M I S L I E N S I S R. L. I N S P I R I T U A L I B U S
A D M I N I S T R A T O R.

Universo Clero Saeculari et Regulari Dioecesis rit. lat. Premisliensis,
 Salutem in Domino!

Quamprimum de perversis malevolorum hominum conspirationibus, intra Regnum Galiciae contra securitatem imperii civilis agitari coeptis, litteris Suae R. Celsitudinis Serenissimi Archiducis Gubernatoris dto. 18. Februarii a. c. ad Nra. 631. publicatis, edocti sumus: vocem Nostram ad Vos, Venerabiles fratres, extollere non tardavimus, Vosque ad ea, quae inter luctuosa hujus temporis adjuncta secundum praescripta sacrosanctae religionis nostrae Deo et Caesari debetis officiorum pensa religiose persolvenda, litteris circularibus dto. 26. Februarii a. c. Nro. 338. graviter in Domino commonefecimus.

Ad eundem etiam scopum collimans Sanctissimus Dominus Noster GREGORIUS PP. XVI. hausta de noxfatis pravis, tot animarum saluti praesentissimum discrimen afferentibus machinationibus notita, pro ea, quam in persona B. Petri, praedecessoris Sui, a Christo Domino accepit, *fratres confirmandi a) provincia, ad omnes Galiciae Ordinariatus Breve Apostolicum direxit, quo, quae Nobis in his temporum angustiis observanda sunt officia, commemorantur explananturque.*

Litteras hasce Apostolicas, Nobis per Excellentissimum ac Reverendissimum Dnum Nuntium Apostolicum Epistola dto. 20. Martii a. c. intimatas, Vobis, Venerabiles fratres, per praesentes communicandas esse censuimus, firmissime persuasi, fore, ut exinde monita Nostra, quae Vobis praefata encyclica suggessimus, doctrinae Sedis Apostolicae, atque antiquissimae celeberrimaeque Ecclesiae Romanae „ad quam, teste B. Irenaeo, b) propter potiore[m] principatitatem omnem convenire oportet Ecclesiam, undequaque consona esse intelligatis, ac hoc ipso ad Vestram agendi rationem illis exacte conformandam potentissimi elateris instar incitemini.

Quarum quidem litterarum Apostolicarum, per errorem p. d. Antistiti Nostro Francisco Xaverio inscriptarum, tenor est hujusmodi:

VENERABILI FRATRI FRANCISCO XAV. EPISCOPO PREMISLIENSI.

GREGORIUS PP. XVI.

Venerabilis Frater, Salutem et Apostolicam Benedictionem!

Inter gravissimas sollicitudines et angustias, quibus in hac tanta christiana, et civilis reipublicae perturbatione quotidie premimur et urgemur, nunc acerbissimo animi nostri moerore cognovimus in istis regionibus Carissimo in Christo Filio Nostro Austriae Imperatori, Hungariae Regi Apostolico et Bohemiae Regi Illustri subjectis, nefariam contra ipsius Serenissimi Principis Imperium conspirationem iniri. Quae quidem clandestinis illorum hominum machinationibus et artibus conflatur, qui luctuosissimis hisce temporibus secundum desideria sua ambulantes, tanquam fluctus feri maris despumantes confusiones suas, dominationem spernunt, Majestatem blasphemant, ac subdoli et peritissimi fraudis artifices, et fabricatores mendacii tum publici boni, tum religionis praetextu impie abuti solent, atque ita improvidas imperitae multi-

a) Luc. XX. 52. — b) Iren adv. haeres. L. III. c. 3.

induis mentes decipere, in errorem inducere ac seditiones, exitia excitare, et ejusque potestatis jura, regimen dissolvere, labefactare, imo funditus evertere, si fieri unquam posset, conituntur. Quo gravi tristisque nuntio vehementer afflicti sumus Venerabilis Frater, cum praesertim Nobis comperita explorataque sit egregia ipsius Serenissimi Principis pietas, qui de hac Apostolica Sede praeclare meritis in suo imperio catholicam Religionem, ejusque cultores singulari studio tueri, defendere, ac populorum prosperitati pro viribus prospicere summopere gaudet. Atque eo vel maxime dolemus et angimur, quod acceperimus, quosdam ecclesiasticos viros pravis insidiantium hominum consiliis fraudibusque misere fuisse deceptos, nec defuisse ex Parochiis, qui in tanti momenti negotio a proprio officio incaute deflectere non erubuerint. Itaque Venerabilis Frater, etsi confidimus Fraternalitatem Tuam pro episcopali vigilantia omnem curam et operam adhibere, ut fideles Tibi commissi aures suas ab insidiis atque commentis seductorum hominum diligentissime avertant, atque in Catholicae religionis praeceptionibus, et in fide erga suum Principem immoti persistent eique subditi sint non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam, ac debitam eidem obedientiam, subjectionem fideliter praebeant; tamen has Litteras damus, ut majori usque zelo sanam doctrinam de obedientia, quam omnes subditi sublimioribus potestatibus praestare omnino debent juxta Pauli Apostoli monitum, atque ipsius Divini Pastorum Principis praecepta tuo gregi tradere et vehementissime inculcare contendas. Neque vero omittas pastoralibus tuis curis ecclesiasticos illos Tibi subjectos ad proprium Officium revocare, qui eorum muneris ac dignitatis obliti seditiosis hisce motibus sese immiscere audent, ac tuum Clerum monere, exhortari, inflammare nunquam desine, ut vocationis suae memor, et serio reputans ministerium, quod accepit in Domino, christianam plebem, qua opere, qua verbo, qua exemplo a scelestis seditiosorum hominum conspirationibus arcere omni contentione adnitatur, eamque clare aperteque edoceat, non esse potestatem nisi a Deo, illosque Dei ordinationi resistere adeoque sibi damnationem acquirere, qui potestati resistunt, ac propterea praeceptum potestati ipsi obediendi a nemine unquam citra piaculum posse violari, nisi forte aliquid imperetur, quod Dei et Ecclesiae legibus adversatur. Non dubitamus profecto, Venerabilis Frater, quin hisce nostris desideriis, monitisque summa alacritate obsecundare studeas, nihilque intentatum relinquant, ut fideles tuae curae concrediti caligantium mentium deliramenta, et improbos turbulentorum hominum motus, conatus, insidias vel maxime horreant, fugiant, devitent, atque ex Catholicae Ecclesiae doctrina Serenissimo Suo Principi subjecti, omnem illi debitum honorem, obsequium praestent, atque ipsi fidelissime obtemperent. Interim vero hac familiari epistola, praecipuam, qua Te complectimur, benevolentiam testamur, et confirmamus, atque Apostolicam Benedictionem ex intimo corde profectam, et cum omnis verae felicitatis voto conjunctam Tibi ipsi, Venerabilis Frater, et omnibus, quibus praesces Clericis Laicisque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae apud S. Petrum die 27. Februarii 1846.

Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

GREGORIUS PP. XVI.

Haec, Venerabiles Fratres, quam in hisce litteris expositam legistis, est genuina atque orthodoxa de obsequio a Christianis saeculari potestati debito doctrina, quam Ecclesia Romana, imo tota Ecclesia Catholica a Jesu Christo ac Beatis Apostolis acceptam, nunquam non intermeratam servavit, omnem seditionem, violentamque legitimi rerum ordinis eversionem sub aeternae salutis dispendio prohibens, econtra obedientiam superioribus potestatibus, non solum modestis, sed etiam dyscolis, nec ad oculum tantum, sed sincere atque ex animo praestandam, instantissime semper praecipiens, atque inculcans. —

Quae, quo minus ambigua, imo luculentissimis divinae scripturae testimoniis *a)* extra omnem dubitationis aleam sunt reposita; tanto vehementius mirari subit, etiam inter Nostrae Dioecesis Sacerdotes quosdam reperiri potuisse, qui pestiferarum doctrinarum vertigine abrepti Evangelium Jesu Christi pervertere, *b)* ac fidelibus, suae spirituali manuductioni commissis, insurrectionis contra legitimos magistratus faciendae, auctores fieri non erubuerint. —

Proh dolor! „*Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus!*“ *c)* *Quomodo evanuit sal terrae,* *d)* quo fideles conditi, atque a vitiorum putredine immunes servari debebant! Ministri Christi, ejus nomine legatione ad populum fungentes, quos pacis angelos esse, subjectionemque erga magistratus a Deo positos, qua verbo, qua exemplo docere oportebat rebellionis praecones facti sanctissimo munere ad thronum piissimi et de Ecclesia Catholica optime meriti Principis, conturbandum convellendumque turpissime abusi sunt! — Clerici, quibus Dominus pars haereditatis est, *e)* sese contra monitum Apostoli *f)* *saecularibus negotiis implicuerunt,* Sacerdotes Dei vivi, quorum fuerat regnum coelorum et justitiam ejus propagare *g)* quosque ideo luce bonorum operum plebi christianae praefulgere oportebat, *h)* teterrimo, perduellionis scelere polluti sunt!

a) Matth. XXI. 22. Luc. XIX. 11 — 27—Rom. XIII. 1—7. — 1 Cor. VII. 20—24.— Ad Tit. III. 1. — 1 Ptr. II. 13 sqq.
b) Ad Galat. I. 7. — *c)* Thr. Jerem. IV. 1. — *d)* Matth. V. 15. — *e)* S. Hieronymi Epist. ad Nepotian.
f) 2. Tim. II 4. — *g)* Matth. VI. 33. — *h)* Matth V. 10. —

At his, Venerabiles Fratres, si cui unquam, merito applicare possumus verba S. Joannis: a) „*Ex Nobis prodierunt, sed non erant ex Nobis: nam si fuissent ex Nobis, permansissent atque Nobiscum.*“ Ex Nobis prodierunt, utpote Nostro ordini statuique adscripti, sed non erant ex Nobis; nam nomine quidem erant Sacerdotes, sed spiritu ac moribus pridem saecularisati, profanorumque hominum familiaritate corrupti sunt; si enim fuissent ex Nobis, si vocationi Nostrae conformiter non terrena sed coelestia sapuissent, utique nobiscum Deo ac Principi a Deo posito fideles permansissent, neque juramenta sua tanta temeritate, cum ineffabili laicorum scandalo conculcassent.

Hoc ultimum attendentes, atque Clericorum apud personas saeculares auctoritatem damnaibili illorum Sacerdotum perfidia non parum diminutam pertimescentes, non possumus non dolori Nostro habenas laxare, atque Apostoli verbis ingemiscere: b) „*Tristitia Nobis magna est, atque dolor continuus corde Nostro!*“ Sed nimirum funestissimum illorum lapsum amaris querelis prosequi haudquaquam sufficit. Nostrum potius erit, Venerabiles Fratres! fidelitatem, quam Optimo Monarchae hactenus exhibuimus, deinceps etiam inter quascumque temporum procellas inconcussam servare, fervoremque nostrum circa populum semper inter legitimae obedientiae trinitates retinendum conduplicare, ut hoc modo acerbo vulnere, quod deploranda illorum confratrum obcoecatio Augustissimi Imperatoris ac Domini Nostri paterno cordi inflixit, quantocytus cicatricem obducamus, turpemque maculam, eorum perfidia statui Nostro adpersam, velocissime eluamus ac detergamus. —

Denique, cum in praesenti rerum statu Nostra plurimum intersit, ut vox Supremi Pastoris non tantum Venerabili Clero Nostro innotescat, sed etiam ad aures, cordaque populi fidelis efficaciter penetret; ideo Extractum praemissi Brevis Apostolici polono idiomate redditum, ad calcem hujus eo fine apponimus, ut proxima die Dominica a respectivis DD. Parochis e sacro suggestu, adjuncta congrua exhortatione, promulgetur. —

GRZEGORZ XVI.

Papież Rzymski, Pozdrowienie i Błogosławieństwo!

Pośród najprzykryjszych trosk i kłopotów, które nam w tych niespokojnych czasach, i zaburzeniach Kościoła i Państw różnych dożywają, najdotkliwiej nas ubodła wiadomość, która nas doszła o spisku w Galicyi uknowanym naprzeciw Rządowi Najmilszego w Chrystusie Syna naszego Césarza Austriackiego. Spisek ten utworzyli tajemnymi drogami i różnemi podejściami ludzie zdradliwi, którzy w tych oplakanych czasach żyjąc podług swoich pożądlivosti cielesnych, bez żadnego wstydu i hamulca, nie chcą znać nad sobą żadnego panowania, na samego Najjaśniejszego Monarchę wygadują różne potwarze, i chytrze zmyślają powabne kłamstwa, aby tylko uwieść ludzi każdego stanu płci obojęd, a osobliwie lud prosty, nieoświecony, aby wywołać bunt i mordy, znieść prawne zwierzchności i rządy krajowe, a zaprowadzić, gdyby się udało, swoje nowe niepewne, Bog wie jakie urządzenie. — Dowiedziawszy się o tych buntowniczych i zbrodniczych zamachach, zasmuciliśmy się tym mocniej, że nam wiadomo dobrze, jak starannie i łaskawie opiekuje się znany z wysokości i gruntownej pobożności i przychylności do Stolicy Apostolskiej Najjaśniejszy Monarcha Austriacki tak religią katolicką, jako też powszechnem dobrem ludów Jego berłu powierzonych. Dla tego jesteśmy spowodowani przestrzedz lud prawowierny owych krajów, aby nie nadstawiał ucho tym burzliwym zwodzicielom i ich obietnicom kłamliwym, i nie dał się wciągnąć w ich buntownicze zamysły i zamachy, ale aby pamiętał na nauki świętej wiary naszej, że mieszkańcy kraju powinni być poddanymi, posłusznymi, i wiernymi swemu Monarsze, a to nie z bojaźni kary ale z powinności chrześcijańskiej, bo tak nakazuje Paweł Ś. mówiąc: że każda zwierzchność jest od Boga ustanowiona, a kto się jej sprzeciwia samemu Bogu sprzeciwia się, i zasługuje na karę nie tylko przed Rządem podług praw krajowych, ale także i przed Bogiem podług Jego pogroźki. Odrzucajcież, Najmilsi! z wstrętem i obrzydzeniem wszystkie ludzkie namowy ludzi niespokojnych i buntowniczych, zaślepionych swemi najniegodziwszemi marzeniami, które już nie jednego zgubiły, a bądźcie w spokoju poddani Monarsze waszemu z wszelką uległością i wiernością. My zaś udzielamy wam z duszy błogosławieństwa Apostolskiego.

Dano w Rzymie dnia 27. Lutego 1846.

Premisliae die 25. Martii 1846.

a) 1. Epla. II. 19. — b) Rom. IX. 2. —

In nexu litterarum suprafatarum, aliarumque sub 26. Februarii a. c. Nro. 338. ad Venerabilem Clerum dioecesanum ab hocce Ordinariatu directarum, eidem Venerabili Clero proclamatio Suae Augustissimae Majestatis, sub 12. Martii a. c. ad fideles Galiciae incolas edita, eo cum adjuncto intimatur: ut eam populo ad divina congregato die festiva aut Dominica post factam encyclicarum supra allatarum publicationem mox subsequenti, adjuncta congrua instructione promulget.

„Do Moich wiernych Galicyjanów.“

„Ciężkie próby w upłynionych tygodniach mieliśmy do przetrwania. Od dawnego czasu za granicą uknuty i przygotowany spisek nieprzyjaciół porządku i istniejących stosunków społecznych wdarł się niestety i w Moje królestwo Galicyję.“

„Udało się mu uczestników sobie zjednać przejętych tą nierozsądną nadzieją, do wciągnięcia was wszystkich w swe zbrodnicze zamiary. Używano ku temu celowi wszelkiego przemysłu zwodnictwa, wszelkiego rodzaju obietnic; — poruszano nawet najświętszych uczuć ku najhaniebniejszym celom.“

„Wierne wasze serca jednakże i zdrowy wasz rozum nie dały pokusom tym do siebie przystępu. — Gdy pomimo to sprzysiężenie się w ślepym szale wybuchło, i w zapamiętałym szaleństwie krwawą chorągiew zaburzenia podniesiono, zbrodnicze takowe przedsięwzięcie przez stały opór was wiernych wszędzie naprzeciw stawiany zniweczone zostało.“

„Memu czułem sercu stało się potrzebą, ukochanym Moim Galicyjanom uznanie ich poczciwości i niezachwianej wierności ku Swemu Monarsze uroczyście objawić.“

„Wierni! gdyście się dla porządku i prawa oburzyli, wzywa się was obecnie po zniszczeniu haniebnych zamiarów nieprzyjaciół wszelkiego prawnego porządku, byście znów dawnym spokojnym zatrudnieniom się oddali, i przez ściśle wypełnienia waszych obowiązków poddańczych, na dal dowód złożyli, że tak jak ku utrzymaniu porządku i praw walczyć, tak też przez posłuszeństwo i uległość ku nim, one utwierdzać rozumiecie!“ —

JOANNES KOMARNICKI,
Administrator Dioeceseos.

Ex Consistorio Episcopali r. lat.
Premislae die 25. Martii 1846.

Adalbertus Dziama,
Cancellarius.

KSIĄDZ
6

JAN KOMARNICKI,

PROBOSZCZ INFULAT KAPITULY PRZEMYŚLSKIÉJ OBRZ. ŁAC,
WIKARYUSZ KAPITULARNY, I OSIÉROCIALÉJ DIECEZYI PRZEMYŚL-
SKIEJ ADMINISTRATOR.

WSZYSTKIM WIERNYM DIECEZYI OBRZ. ŁAC. PRZEMYŚLKIÉJ!

Łaska i pokój Wam od Boga Ojca, i Pana Naszego Jezusa Chrystusa!

Tymczasowym zarządem osierociałej Diecezji Przemyskiej o. l. zaszczytami, czuwamy, Najmilsi! troskliwie nad zbawieniem waszym, jako ten, który za dusze wasze Bogu liczbę dać jest powinien. — Przeto, skorośmy o spiskach przeciw rządowi miłościwie nam panującego Monarchy niegodziwie knowanych wiadomość powzięli, pospieszyliśmy czcigodnym braciom Naszym, a waszym Pastérom dać potrzebne polecenie, aby wam naukę chrześcijańsko-katolicką o posłuszeństwie wszelkiej władzy wyższej winniem, w pamięci odświeżali, nauczając was z Apóstólem świętym: *a)* iż wszelka zwierzchność od Boga pochodzi, a kto się jej sprzeciwia, Bogu samemu się sprzeciwia, i potępienie wieczne na siebie ściąga. — a) do Rzy. XIII. 1-7

Oczekiwanie Nasze, iż duchom zwodniczym, burzycielom istniejącego porządku uwieść się nie dacie, bynajmniej Nas nie zawiodło, bo wszelkie zwodziciele zamachy o wierne serca wasze bezskutecznie się rozbiły.

Obyście tylko, Najmilsi! dzieło tak rozpoczęte do końca chwalebnie i bez nagany byli doprowadzili! Lecz niestety! niektórzy z włościan pośród zabezpieczania dobra pospolitego dopuścili się czynów, które imieniu chrześcijan katolickich wielką przynoszą zakalę, gwałtów przeciw wielu osobom niewinnym, rabunków, mordów, nadwerżenia, lub też i zupełnego zniszczenia majątków prawym sposobem nabytych.

Takimi bezprawiami wszyscy dobrze myślący i wam prawdziwie sprzyjający wielce się brzydzą, a osobliwie my duchowni naczelnicy wasi rzewnymi łzami je oplakujemy, wiedząc, iż ci, którzy takowe rzeczy czynią, królestwa bożego nie dostąpią. *b)*

Bracia! dosyć niech będzie na tém, coście niestety dotąd popełnili! Ocknijcie się z obłąkania, które was opanowało. — Oto noc minęła, a dzień się przybliżył, *c)* oto przyszedł czas, w którym Kościół ś. Matka nasza po rozpamiętywaniu męki i śmierci Chrystusa Pana, jego teraz świętém cieszy się Zmartwychwstaniem. Odrzućcież tedy uczynki ciemności, a obleczcie się w zbroje światłości! Chrystus powstawszy zmartwych więcej nie umiera, śmierć mu więcej nie panuje *d)*. Tak też i wy grzechowi ubumarłszy, w nowości żywota chodźcie, i członki wasze czynicie zbroją sprawiedliwości Bogu. Wyczyścicie stary kwas, a stańcie się nowem zaczynieniem, abyście baranka wielkanocnego pożywali nie w złości i przewrotności, ale w szczérości i prawdzie, *e)* t. j. prawej chrześcijańsko-katolickiej pobożności i sprawiedliwości. — b) do Galat. V. 20, 21.
c) do Rzy. XII. 12.
d) do Rzy. VI. 4. 9. 13.
e) do Kor. V. 7. 8.

Słyszeliście Najmilsi! odczytane wam przez Pasterzy waszych odezwy najwyższej głowy Kościoła, Ojca ś. Grzegorza XVI. i Najłaskawszego Monarchy Naszego Ferdynanda I. Niechże ich upomnienia głęboko utkwia w pamięciach i sercach waszych! Niech każdy z was powraca do zatrudnienia swego; niech obowiązkom stanu i powołania swego zadosyć czyni, niech każdemu oddaje, co oddawać powinien: podatek, komu podatek, cło komu cło, daninę komu daninę, cześć komu cześć. *f)* A tak Bóg pokoju będzie z wami, i błogosławić będzie pracom i zamysłom waszym. — Nie dajcie się uwodzić ludziom przewrotnym, gdyby was do buntów, do rabunków, do pożogów, do wypowiedzenia posłuszeństwa władzom wyższym namawiali. Karząca sprawiedliwość potężnego Monarchy naszego i najzuchwalszych zbrodniarzy dosięgnie i poskromi, a nierównie większa f) do Rzy. XIII. 7.

a) do Żyd. X. 51. kłeska czeka ich w życiu przyszłym, boć jak Paweł święty pisze: straszną jest rzeczą wpaść w ręce Boga żywego *a)*. Nie bądźcie też powolnymi tym, którzy wam doradzają zrywać wszelkie stosunki poddańcze, zaprzeczać panom waszym dotychczasowych robót i danin. Zdajcie się w tej mierze na sprawiedliwość i mądrość najlaskawszego Monarchy naszego, który będąc dobrem waszem ciągle zajęty, sposób polepszenia losu waszego zgodny z dobrem powszechnym i rzetelnie nabytymi prawami innych ludzi, niezawodnie obmyśli. —

Nie dosyć zaś, Najmilsi! wstrzymać się na przyszłość od pomienionych wykroczeń; trzeba też już popełnione krzywdy łzami pokuty świętej obmyć, i według możliwości wynadgrażyć. Niech każdy posiadający cudzą własność pospiesza takową prawemu właścicielowi zwrócić, pomnąc na słowa Augustyna świętego: „Nie będzie grzech odpuszczony, jeżeli wziętek nie będzie zwrócony.“

b) do Korynt. VII. 29. 51. *c)* do Tym. 1. list. VI. 7. *d)* Mat. VI. 19. 20. *e)* Łuk. XIX. 8. Bracia! czas życia naszego krótki jest; pozostaje, aby, którzy używają świata tego, jakoby nie używali; boć przemija kształt świata tego *b)*. Nicśmy z sobą na świat nie przynieśli, nic też z sobą nie weźmiemy, *c)* tylko uczynki życia naszego towarzyszyć nam będą przed trybunał Najwyższego Sędziego. Czemuż — byście dla marnej mamony świata tego tracić mieli posiadanie królestwa wiecznego, dóbr nieskazitelnych, których wam ani mól ani rdza nigdy nie zniszczy? *d)* Niechże każdy z was własność cudzą zwraca idąc za przykładem Zacheusza celnika, *e)* który krzywdy bliźnim wyrządzone wynadgrażał w czwórnasób, bo praca cudza przekleństwo w zagrody wasze przyniesie, a gdy je oddacie, na tenczas błogosławieństwo boskie do nich powróci. —

f) do Żyd. III. 15. *g)* 2. do Korynt. V. 20. *h)* Łuk. XV. 4-7. *i)* Mat. III. 8. *k)* do Żyd. IV. 13. Najmilsi! Oto teraz czas przygodny! Oto teraz czas pokuty, czas spowiedzi wielkanocnej! Teraz więc, gdy nasz głos słyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych! *f)* Oto my kapłani w imieniu Chrystusa do was poselstwo sprawujemy, w imieniu Chrystusa was błagamy i zaklinamy: Jednajcie się z Bogiem, *g)* któregoście tak srodze obrazili! Oto! abyście dłuższy czas mieli do rozmyślenia nad stanem dusz waszych, czas spowiedzi wielkanocnej aż do Zielonych Świąt przedłużamy. — Niechże każdy z was spieszy w objęcie Zbawiciela, który go jako owcę zgubioną troskliwie szuka *h)* niech każdy czyni godne owoce pokuty, *i)* aby, gdy przyjdzie straszna chwila śmierci, gdy przyjdzie starać przed trybunałem Najwyższego Sędziego, przed którego oczyma wszystkie czyny ludzkie są odkryte i obnażone, *k)* znaleziony był godzien umieszczenia w przybytkach wiecznych, gdzie Pan i Zbawiciel nasz Jezus Chrystus z Bogiem Ojcem i z Duchem Świętym króluje na wieki wieków, Amen! —

Dano w Przemyślu dnia 6. Kwietnia 1846. —

Ks. JAN KOWARNICKI,
Administrator Diecezji Przemyślskiej.

Ks. Wojciech Dziama,
Kancelarz Konzystorski.